

COLA

COLLEGE OF LOCAL ADMINISTRATION, KROM KAEN UNIVERSITY

บทความฉบับเต็ม

งานประชุมวิชาการระดับชาติ
ด้านการบริหารกิจการสาธารณะ

ภายใต้ ประเทศไทย 4.0

The 4th National Conference on Public Affairs Management
"Public Affairs Management Under Thailand 4.0"
ณ วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น

4 สิงหาคม 2560

<https://conference.kku.ac.th/cola/conference/r/pm2017>

โทรศัพท์ 0-4320-3124 โทรสาร 0-4320-3875 E-mail: cola.conference@gmail.com

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในการพิจารณาและคัดเลือกบทความในการประชุมวิชาการระดับชาติ ด้านการบริหารกิจการสาธารณะ ครั้งที่ 4

ตามที่วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น มีนโยบายในการนำผลงานวิจัยจากวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระระดับบัณฑิตศึกษา และผลงานทางวิชาการ ออกเผยแพร่สู่ชุมชนและสังคม เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการนำไปประยุกต์ใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริงภายใต้การประชุมวิชาการระดับชาติ ด้านการบริหารกิจการสาธารณะ ครั้งที่ 4 (The 4th National Conference on Public Affairs Management) “การบริหารกิจการสาธารณะภายใต้ประเทศไทย 4.0” (Public Affairs Management Under Thailand 4.0) นั้น

เพื่อให้การดำเนินการพิจารณาบทความในการประชุมวิชาการระดับชาติ ด้านการบริหารกิจการสาธารณะ ครั้งที่ 4 (The 4th National Conference on Public Affairs Management) “การบริหารกิจการสาธารณะภายใต้ประเทศไทย 4.0” (Public Affairs Management Under Thailand 4.0) ในวันที่ 4 สิงหาคม 2560 โดยวิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น เป็นไปด้วยความเรียบร้อย เกิดประสิทธิภาพและบรรลุตามวัตถุประสงค์ จึงแต่งตั้งให้บุคคลที่มีรายชื่อดังต่อไปนี้เป็นคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาและคัดเลือกบทความในการประชุมวิชาการระดับชาติดังกล่าว ดังนี้

1. รองศาสตราจารย์ ดร.พีรสิทธิ์ คำนวนศิลป์	15. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรีชญาณ์ นักพ็อน
2. รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภวัฒน์กร วงศ์นวนสุ	16. ดร.สิริภาพรรณ ลีภัยเจริญ
3. รองศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ ศิริวงศ์	17. ดร.ประเทือง ม่วงอ่อน
4. รองศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญณี แนนรอก	18. ดร.วิษณุ สมิตสุวรรณค์
5. รองศาสตราจารย์ ดร.ชนะพล ศรีฤชา	19. ดร.กฤษวรรณ โล่ห์วัชรินทร์
6. รองศาสตราจารย์ เวียงรัฐ เนติโพธิ์	20. ดร.นคร เสรีรักษ์
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมศักดิ์ พิทักษานรัตน์	21. ดร.อนุชา โสมาบุตร
8. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิสรา ก้านจักร	22. ดร.ณรินทร์ เจริญทรัพย์านนท์
9. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิวัช ศรีโกคางกุล	23. ดร.ณรุจน์ วศินปิยมงคล
10. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กตัญญู แก้วทานาม	24. ดร.พัฒนพงษ์ โตภาคงาม
11. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนิษฐา ชุสุข	25. อาจารย์ณรงค์ เกียรติคุณวงศ์
12. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศักดิ์สุรียา ไตรยราช	26. อาจารย์ศิริศักดิ์ เหล่าจันทาม
13. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรุณี สันฐิตวิมลชัย	27. อาจารย์อจิราภาส เพียรขุนทด
14. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธินี อัดถาวร	

โดยให้คณะกรรมการดังกล่าว มีหน้าที่รับผิดชอบในการพิจารณาและคัดเลือกบทความในด้านต่างๆ สำหรับการนำเสนอผลงานในการประชุมวิชาการระดับชาติให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการจัดงาน และให้คณะกรรมการมีอำนาจวินิจฉัย ตัดสินใจ และสั่งการใด ๆ ที่เกี่ยวกับการพิจารณาบทความในการจัดประชุมวิชาการดังกล่าว เพื่อเป็นเกียรติและชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยฯ ต่อไป

คณะกรรมการดำเนินงานจัดการประชุมวิชาการระดับชาติ ด้านการบริหารกิจการสาธารณะ ครั้งที่ 4
(The 4th National Conference on Public Affairs Management)
“การบริหารกิจการสาธารณะภายใต้ประเทศไทย 4.0” (Public Affairs Management Under Thailand 4.0)

เพื่อให้การดำเนินงานในการจัดการประชุมวิชาการระดับชาติ ด้านการบริหารกิจการสาธารณะ ครั้งที่ 4 (The 4th National Conference on Public Affairs Management) “การบริหารกิจการสาธารณะภายใต้ประเทศไทย 4.0” (Public Affairs Management Under Thailand 4.0) ระหว่างวันที่ 4 สิงหาคม 2560 โดยวิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น เป็นไปด้วยความเรียบร้อย เกิดประสิทธิภาพและบรรลุตามวัตถุประสงค์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในข้อ 15(3) แห่งระเบียบมหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยวิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. 2557 จึงแต่งตั้งบุคคลที่มีรายชื่อต่อไปนี้เป็นคณะกรรมการดำเนินงานจัดการประชุมวิชาการระดับชาติดังกล่าว ประกอบด้วย

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ที่ปรึกษาและผู้อำนวยการ	ฝ่ายวิชาการ	ฝ่ายเลขานุการและประสานงาน	ฝ่ายเตรียมเอกสาร	ฝ่ายต้อนรับ พิธีกร และประชาสัมพันธ์	ฝ่ายลงทะเบียนและประเมินผล	ฝ่ายการเงิน บัญชี และพัสดุ	ฝ่ายโสตทัศนูปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศ	ฝ่ายอาคารสถานที่และยานพาหนะ	คณะทำงานฝ่ายอาหารและสวัสดิการ
1	รศ.ดร.พีรสิทธิ์ คำนวนศิลป์	✓									
2	รศ.ดร.ศุภวัฒน์กร วงศ์นวุธ	☑	☑	✓				✓			
3	อาจารย์สุรเดช ทวีแสงสกุลไทย	✓						☑			
4	ดร.กฤษวรรณ โล่ห์วัชรินทร์	*	*	☑	☑						
5	รศ.ดร.เพ็ญณี แนนรท		✓								
6	อาจารย์ณรินทร์ เจริญทรัพย์ยานนท์		✓				☑				
7	อาจารย์ณรงค์เดช มหาศิริกุล	✓	✓						☑	☑	☑
8	ดร.พัฒน์พงษ์ โตภาคงาม	✓	✓								
9	อาจารย์ณรงค์ เกียรติคุณวงศ์	✓	✓								
10	ผศ.ดร.ศิวัช ศรีโสภากุล		✓								
11	ดร.วิษณุ สุमितสุวรรณค์		✓								
12	อาจารย์ ศิริศักดิ์ เหล่าจันทาม		✓			☑					
13	อาจารย์ อจิรภาส เพียรขุนทด		✓								
14	นายเฉลิมพงษ์ พงษ์ประชา			*		✓					
15	นางสาววดี แก้วคำแสน			✓	*	✓	✓				✓

หมายเหตุ: ☑ = ประธานกรรมการ ✓ = กรรมการ * = กรรมการและเลขานุการ

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ที่ปรึกษาและฝ่ายอำนวยการ	ฝ่ายวิชาการ	ฝ่ายเลขานุการและประสานงาน	ฝ่ายเตรียมเอกสาร	ฝ่ายต้อนรับ พิธีกร และประชาสัมพันธ์	ฝ่ายลงทะเบียนและประเมินผล	ฝ่ายการเงิน บัญชี และพัสดุ	ฝ่ายไอทีคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ	ฝ่ายอาคารสถานที่และยานพาหนะ	คณะทำงานฝ่ายอาหารและสวัสดิการ
16	นางสาวจิตร์ลัดดา แสนตา			✓	✓	✓					✓
17	นางสาวภาภรณ์ เรืองวิชา			✓	✓	*					
18	นางสาวดวงฤดี แก้ววิศิษฐ์			✓		✓					
19	นางสาวพรพลอย หาวิชิต				✓						
20	นายอุเทน บัวแสง				✓		*				
21	นางสาวเกวรี แสงสว่าง				✓	✓					
22	นางสาวนิตยา วิชาชัย					✓					
23	นางนันทนา สุทธิประภา					✓					*
24	นางสาวภักจจิรา แสนใจ					✓	✓				
25	นางสาวณตยา สีหานาม						✓				
26	นางนวลจันทร์ งามธูระ							✓			✓
27	นายพิพัฒน์ นาคาเกียรติภัทร์							✓	✓	✓	
28	นางปวีณา สุวรรณไตรย์							*			
29	นายพีชานนท์ ระนาด								✓	✓	
30	นายณัฐพงษ์ วัฒนบุตร								*		
31	นายพิสิทธิ์ ถ้าวาปี								✓	*	
32	นายทวี เลพล								✓	✓	
33	นายวัชร สิริธิ						✓			✓	
34	นายกลาง ดงกลาง									✓	
35	นายวรสันต์ นิมแก่น								✓	✓	
36	ทีมงานแม่บ้านวิทยาลัยฯ									✓	✓

หมายเหตุ: = ประธานกรรมการ ✓ = กรรมการ * = กรรมการและเลขานุการ

โดยให้คณะกรรมการดังกล่าว มีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินงานจัดการประชุมวิชาการระดับชาติในด้านต่าง ๆ ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการจัดงาน และให้คณะกรรมการ มีอำนาจในการวินิจฉัย ตัดสินใจ และสั่งการใด ๆ ที่เกี่ยวกับการดำเนินงานจัดการประชุมวิชาการดังกล่าว เพื่อเป็นเกียรติและชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยฯ ต่อไป

เรื่องเล่าความสำเร็จในการทำนาหว่านด้วยเทคโนโลยีทางการเกษตรของกลุ่มเกษตรกรห้วยท่าช้างจังหวัด เพชรบุรี

Narrative of Success in Rice Farming with Agricultural Technology by Huay Ta Chang Farmer Group in Phetchaburi Province

จิตพนธ์ ชุมเกตุ สิริยากร หมวกสกุล** สุนิสา กุศล***

*อาจารย์ ดร.ประจำสาขาการตลาด คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

**นักศึกษา สาขาวิชาการตลาด คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

***นักศึกษา สาขาวิชาการตลาด คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา รูปแบบความสำเร็จในการทำนาหว่าน และการใช้เทคโนโลยีทางการเกษตรของกลุ่มเกษตรกรห้วยท่าช้าง จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งการวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ให้ข้อมูลหลักคือ กลุ่มเกษตรกรห้วยท่าช้าง และนายไพโรจน์ พ่วงทอง เกษตรกรปราดเปื่อง ซึ่งคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์คือหัวเรื่องความสำเร็จในการทำนาหว่านด้วยเทคโนโลยีทางการเกษตรของกลุ่มเกษตรกรห้วยท่าช้างจังหวัดเพชรบุรี ผลวิจัยพบว่า ความสำเร็จของการทำนาหว่านข้าวด้วยเทคโนโลยีทางการเกษตรของกลุ่มเกษตรกรต้องเริ่มจากการเข้าอบรมและศึกษาหาความรู้ก่อน แล้วจึงลองผิดลองถูกจนประสบความสำเร็จได้ผลผลิตเยอะ ประหยัดต้นทุนการทำเกษตรแบบใช้สารเคมีแบบเก่าและที่สำคัญสุขภาพของเกษตรกรดีขึ้น

Abstract

The purpose of this research was to study the patterns of success in sowing rice farming and through agricultural technologies by Huay Ta Chang Agricultural Group in Phetchaburi Province. The qualitative method was applied in this research. The data was collected by in depth interview. The key informant was Huay Ta Chang Agricultural Group and Mr.Pairote Puengthong smart farmer. Which questions used in the interview is a success in rice farming through agricultural technologies by Huay Ta Chang Agricultural Group in Phetchaburi Province. Research found that the success of the sowing of rice farming agricultural technology of the group farmers. Must begin participating in training and education, and trial and error. Until the successful lot. The cost savings, the use of agriculture chemicals, health-critical and legacy of better farmers.

คำสำคัญ : ความสำเร็จ, เทคโนโลยีทางการเกษตร, กลุ่มเกษตรกรห้วยท่าช้าง

Keywords : Success, Agricultural technology, Huay Ta Chang, farmer group

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของการปลูกข้าว

ในยุคอดีตแรกเริ่มประเทศไทยจัดว่าเป็น“ประเทศที่กำลังพัฒนา”จนเมื่อเวลาเริ่มผ่านไปเรื่อยๆเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น โดยมนุษย์มีการคิดค้นนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ๆมาประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวันมากขึ้น ซึ่งสิ่งเหล่านั้นก็ได้ถูกนำมาใช้ในประเทศไทยโดยประเทศไทยได้มียุคความก้าวหน้าพัฒนามากขึ้น โดยเริ่มจากยุค “Thailand 1.0” เป็นยุคที่เน้นการทำเกษตรกร ปลูกผัก ปลูกข้าว เพื่อการค้าเป็นต้น ต่อมายุค “Thailand 2.0” ที่เน้นการทำอุตสาหกรรมเบา คือเป็นการประกอบอาชีพ โดยการหันมาหึ่งเครื่องมืออุตสาหกรรมเข้ามาช่วยในการประกอบธุรกิจ โดยเป็นการเพิ่มศักยภาพให้กับการทำธุรกิจมากขึ้น ซึ่งในยุค “Thailand 3.0” เหมือนจะเป็นยุคที่อยู่ในปัจจุบันของประเทศไทยเพราะเป็นยุคที่ใช้เครื่องอุตสาหกรรมหนักกล่าวคือมีการใช้นวัตกรรมมากขึ้น เช่น ก๊าซธรรมชาติ ปูนซีเมนต์ เป็นต้น โดยจะเน้นการส่งออกมากกว่ายุคอื่นๆที่ผ่านมา แต่ ณ ปัจจุบันทั่วโลกมีการแข่งขันที่สูงขึ้นจึงทำให้ประเทศไทยต้องมีการปรับตัวเพื่อให้ทันต่อการแข่งขันระดับ โลกจึงเปลี่ยนเป็นยุค “Thailand 4.0” โดยต้องมีการนำ “นวัตกรรม”และ”เทคโนโลยี”ในการขับเคลื่อนการประกอบธุรกิจ (สุรวิตย์ เมษินทรีย์, 2559)

ในปัจจุบันเศรษฐกิจประเทศไทยมีการพัฒนามากขึ้น โดยมีการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีรวมถึงแนวความคิดใหม่ๆในการขับเคลื่อนธุรกิจเพื่อให้มีศักยภาพเทียบเท่ากับคู่แข่งในประเทศต่างๆทั่วโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคการเกษตรที่ต้องเปลี่ยนจากเกษตรแบบดั้งเดิมไปสู่”เกษตรสมัยใหม่” (Smart Farming) เพื่อก้าวสู่การเป็นเกษตรกรแบบผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จแบบยั่งยืน (ดร. ปานรพี รพีพันธ์ , 2560)เนื่องจากในประเทศไทยมีประชากรที่ประกอบอาชีพเป็นเกษตรกรมากที่สุดตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันเนื่องจากประเทศไทยมีสภาพภูมิอากาศและสภาพภูมิศาสตร์ที่เหมาะสมแก่การทำเกษตรกรรม (สุพิดชา โอทาศรี,2554) โดยส่วนมากการทำเกษตรกรรมที่พบมากที่สุดคือการปลูกนาข้าว ซึ่งจะพบได้จากทุกภูมิภาคของประเทศไทยจึงไม่แปลกที่ประเทศไทยจะเป็นประเทศที่มีการผลิตข้าวมากที่สุด การทำนาปลูกข้าวในประเทศไทยสามารถแบ่งได้ 3 วิธี คือ การปลูกข้าวไร่ การปลูกข้าวนาดำ การปลูกข้าวนาหว่าน ซึ่งในแต่ละพื้นที่ก็จะใช้วิธีการปลูกข้าวแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับความต้องการของแต่ละบุคคล (สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน, 2520)

การทำนาปลูกข้าวเป็นอาชีพที่มีมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันและถือว่ามีความสำคัญกับคนไทยเป็นอย่างมากดังนั้นเกษตรกรที่ปลูกนาข้าวจึงต้องมีการดูแลรักษาต้นข้าว ในนาตั้งแต่การเพาะต้นกล้าจนถึงการเก็บเกี่ยวข้าว (รมิตา เล็กปริดีประม , 2557) ดังนั้นจึงต้องมีการนำกลวิธีต่างๆมาใช้ในการทำนาปลูกข้าวซึ่งเรียกว่า “ภูมิปัญญา” ซึ่งในแต่ละท้องถิ่นก็จะมีภูมิปัญญาแนวความคิดที่แตกต่างกันไป อาทิเช่น ภูมิปัญญาการจัดการพื้นที่นาโดยจัดแบ่งประเภทนาตามลักษณะภูมิประเทศซึ่งมีการจัดพื้นที่แตกต่างกันไป ภูมิปัญญาการบริหารจัดการน้ำซึ่งจะต้องเตรียมน้ำให้เพียงพอโดยการชักน้ำจากแหล่งน้ำธรรมชาติจากที่สูงสู่ต่ำ ภูมิปัญญาเรื่องพันธุ์ข้าว มีภูมิปัญญาการคัดเลือกพันธุ์ข้าวที่มีลักษณะเหมาะสมกับการเพาะปลูกในแต่ละพื้นที่ อาทิ การใช้พันธุ์ข้าวที่มีลักษณะสูงมาปลูกในพื้นที่ที่มีน้ำท่วมบ่อยครั้ง เป็นต้น (สถาบันไทยศึกษาแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2559)

อุตสาหกรรมการเกษตรมีบทบาทต่อเศรษฐกิจไทยอย่างมากและมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย ,2559) ฉะนั้นเกษตรกรจึงนำภูมิปัญญามาปรับใช้ในการทำนาปลูกข้าวเพื่อให้ได้ผลผลิตข้าวตามที่ต้องการ ซึ่งจริงอยู่ที่ภูมิปัญญานั้นสามารถใช้ได้ผลเพียงแต่ถ้าเกษตรกรนำนวัตกรรมทางการเกษตรมาประยุกต์ใช้ด้วยนั้นก็ทำให้เกิดผลผลิตที่เพิ่มขึ้นอีกและยังสามารถทดแทนแรงงานซึ่งมีความสำคัญในการประกอบธุรกิจ

คือสามารถสร้างการเติบโตได้ในระยะยาว และเป็นการเปิดโอกาสให้อุตสาหกรรมการเกษตรไทยเติบโตได้มากขึ้น สามารถแข่งขันในตลาดระดับภูมิภาคและมหภาค

จากเหตุดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษารูปแบบความสำเร็จในการทำนาหว่านด้วยเทคโนโลยีทางการเกษตร ของกลุ่มเกษตรกรห้วยท่าช้าง จังหวัดเพชรบุรีเพื่อศึกษาแนวความคิดและหลักการการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีทางการเกษตรเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อกลุ่มเกษตรกรและเพื่อเป็นแนวทางในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีทางการเกษตร

วัตถุประสงค์

- 1.) เพื่อศึกษารูปแบบความสำเร็จในการทำนาหว่านของกลุ่มเกษตรกรห้วยท่าช้าง จังหวัด เพชรบุรี
- 2.) เพื่อศึกษาการใช้เทคโนโลยีทางการเกษตรของกลุ่มเกษตรกรห้วยท่าช้าง จังหวัดเพชรบุรี

ขอบเขตการวิจัย

- 1.) ขอบด้านประชากร
ผู้วิจัยเลือกศึกษาเรื่องรูปแบบความสำเร็จในการทำนาหว่านด้วยเทคโนโลยีทางการเกษตรของกลุ่มเกษตรกรห้วยท่าช้างและนายไฟ ไรจน์พ่วงทองเกษตรกรปราดเป็รื่อง
- 2.) ขอบเขตด้านเนื้อหา
ผู้วิจัยต้องการศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการนำเทคโนโลยีทางการเกษตรมาใช้ในการทำนาหว่าน
- 3.) ขอบเขตด้านพื้นที่
ผู้วิจัยเลือกศึกษาที่หมู่บ้านห้วยท่าช้างตำบลบางเค็มอำเภอเขาย้อยจังหวัดเพชรบุรี
- 4.) ขอบเขตด้านเวลา
ผู้วิจัยได้กำหนดช่วงเวลาที่ศึกษาไว้ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนเมษายนเป็นระยะเวลา3เดือน

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยความสำเร็จของผู้ประกอบการ

(โครงการเตรียมความพร้อมและสร้างเครือข่ายความร่วมมือภาคอุตสาหกรรมผลิตเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน, หน้า 7-8) ปัจจัยความสำเร็จเป็นเสมือนเครื่องมือที่จะทำให้ทุกหน่วยงานหรือทุกองค์กรประสบความสำเร็จตามวิสัยทัศน์หรือวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ซึ่งปัจจัยความสำเร็จมี 7 ประการ ได้แก่

- 1.) ความมุ่งมั่น (Drive) ซึ่งในความเป็นจริงแล้วการมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จเป็นหัวใจสำคัญที่ทุกคนต้องพึงประพฤติปฏิบัติเมื่อมีความพยายามแล้วความสำเร็จย่อมอยู่ตรงหน้าผู้ประกอบการจึงต้องจำไว้เสมอว่า "ไม่มีความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ใดๆที่จะได้มาจากความเพียรพยายามเพียงน้อยนิด"
- 2.) ภูมิปัญญา (Knowledge/Wisdom) ไม่ว่าจะป็นความรู้ ความสามารถทักษะทั้งทางด้านเทคนิคและด้านการบริหารซึ่งต้องมีอย่างครบถ้วน

- 3.) การเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) เพื่อเพิ่มพูนภูมิปัญญาอยู่ตลอดเวลาที่จะนำมาสู่การประกอบธุรกิจอีกมากมาย
- 4.) ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Personal Creativity) จากรูปแบบวิถีคิด (Mental Ability) ที่มีมุมมองความคิดที่แปลกใหม่ไม่เหมือนผู้อื่นและไม่ยึดติดกับรูปแบบเดิมๆ เราสามารถที่จะหาโอกาส (Opportunity Seeking) เพื่อนำมาพัฒนาใหม่เกิดประโยชน์ต่อธุรกิจของตนทั้งในด้านของการปรับปรุงระบบงานทั่วไปการผลิตการตลาดตลอดจนระบบการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์
- 5.) มนุษย์สัมพันธ์และทักษะการสื่อสาร (Human Relations & Communications Ability) เป็นส่วนที่สำคัญสำหรับการติดต่อสื่อสารในการให้บริการแก่ลูกค้าและการบริหารทีมงาน ให้มีความรู้ความเข้าใจและวิธีการปฏิบัติงานที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันอย่างสอดคล้องกันสิ่งสำคัญสำหรับการที่จะเป็นทั้งเจ้าของกิจการและผู้จัดการในเวลาเดียวกันคือต้องมีเชาว์อารมณ์หรือความฉลาดรู้ทางอารมณ์ (Emotional Quotient - EQ)
- 6.) ทักษะการแก้ปัญหาและตัดสินใจ (Problem Solving & Decision Making Skill) ในการประกอบธุรกิจบ่อยครั้งที่ต้องเจอกับปัญหาของตัวธุรกิจหรือปัญหาของแต่ละวันที่เกี่ยวกับสินค้าการบริการเราต้องเข้าใจถึงปัญหาเทคนิคการแก้ไขและปัญหา รวมไปถึงการกำหนดทางเลือกการตัดสินใจที่จะช่วยให้ประสบความสำเร็จได้เป็นอย่างดี
- 7.) การบริหารเวลา (Time Management) เวลาทุกคนมี 24 ชั่วโมงเท่ากันอยู่ที่ว่าเราใช้มันให้หมดไปในลักษณะไหนแค่นั้นเองแต่เวลาสำหรับเจ้าของธุรกิจนั้นมีคุณค่ามากกว่าจะอย่างไรจึงจะเกิดประโยชน์ แก่ลูกค้าครอบครัวและสุขภาพส่วนตัวของตน

แนวคิดเกี่ยวกับการทำนาหว่าน

(สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน, 2520) การทำนาหว่าน คือ การปลูกข้าวด้วยการเอาเมล็ดพันธุ์ข้าวมาหว่านลงไปในพื้นที่ที่เราได้ไถเตรียมดินไว้โดยปกติชาวนาจะเริ่มไถนาตั้งแต่เดือนเมษาเพื่อสำหรับปลูกข้าวนาหว่านซึ่งการปลูกข้าวนาหว่านมีหลายวิธีด้วยกัน เช่น การหว่านสำรวย การหว่านคราดกลบหรือ ไถกลบการหว่านหลังขี้ไถและการหว่านน้ำตม

- 1.) การหว่านสำรวยการหว่านวิธีนี้ชาวนาจะมีการไถเตรียมไว้แล้วเอาเมล็ดพันธุ์ข้าวที่ไม่ได้เพาะให้งอกมาหว่านลงไปในพื้นที่นาโดยตรงโดยปกติการหว่านแบบนี้จะใช้เมล็ดพันธุ์ข้าวประมาณ 1-2 ถังต่อไร่เมล็ดพันธุ์ข้าวบางส่วนที่หว่านลงไปอาจจะตกลงไปอยู่ตามซอกดินที่เกิดจากการไถและเมื่อเมล็ดพันธุ์ข้าวได้โดยน้ำฝนเมล็ดพันธุ์ข้าวจะมีงอกขึ้นมาเป็นต้นกล้าการหว่านวิธีนี้จะใช้กับท้องที่ที่มีฝนตกตามฤดูกาล
- 2.) การหว่านคราดกลบหรือ ไถกลบการหว่านวิธีนี้เป็นหว่านที่ดินมีความชื้นอยู่บ้างแล้วการปลูกข้าวแบบหว่านคราดกลบหรือ ไถกลบชาวนาจะมีการไถเตรียมดินไว้แล้วนำเอาเมล็ดพันธุ์ข้าวที่ยังไม่ได้เพาะให้งอกลงไปหว่านทันทีแล้วคราดหรือ ไถเพื่อกลบเมล็ดพันธุ์ข้าวที่หว่านลงไปอีกครั้ง โดยปกติแล้วจะใช้เมล็ดพันธุ์ข้าวประมาณ 1-2 ถังต่อไร่ซึ่งการหว่านวิธีนี้ต้นกล้าก็จะตั้งได้ดีเพราะเมล็ดพันธุ์ข้าวที่หว่านลงไปถูกดินกลบฝังลึกลงดิน
- 3.) การหว่านน้ำตมการหว่านวิธีนี้นิยมใช้ในพื้นที่ที่มีระบบชลประทานที่สมบูรณ์มีพื้นที่นาผืนใหญ่และมีคันนากันซึ่งการเตรียมดินจะมีการไถตะไถแปรและคราดเพื่อเก็บวัชพืชและปรับระดับพื้นที่นาแล้วปล่อยทิ้งไว้ในดินตมก่อนจนน้ำใสและน้ำในนาไม่ควรลึกเกิน 2 เซนติเมตรจากนั้นนำเมล็ดพันธุ์ข้าวที่ได้เพาะให้งอกแล้ว

ประมาณ 1-2 ด้งต่อไร่ หว่านลงไปในพื้นที่ที่เตรียมไว้และเมล็ดพันธุ์ข้าวจะเติบโตเป็นต้นข้าวและไผ่ขึ้นมา
เหนือน้ำ

แนวคิดเกี่ยวกับเทคโนโลยีการเกษตร

(กระทรวงเกษตรและสหกรณ์) การทำการเกษตรสมัยใหม่ต้องมีการวางแผนมีการประยุกต์นำ
เทคโนโลยีการเกษตรเข้ามาช่วย ดังนั้นเกษตรกรจึงต้องมีการปรับตัวและเปลี่ยนวิธีการทำการเกษตรแบบเก่า เนื่องจาก
ปัจจุบันมีการนำเทคโนโลยีและเครื่องกลต่างๆ มาใช้มากขึ้นจนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงมากมายจนทำให้การทำเกษตร
แบบเก่าไม่สามารถช่วยให้ชาวนาประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืน ซึ่งในปัจจุบันประเทศไทยมีดินเสื่อมโทรมมากขึ้น ส่วน
ใหญ่มีลักษณะความอุดมสมบูรณ์ที่ต่ำ ซึ่งส่งผลต่อการทำนา ดังนั้นจึงมีการเพิ่มอินทรีย์วัตถุลงไปในดินเพื่อเป็นการฟื้นฟู
สภาพดิน เช่นการไถกลบตอซังข้าว เศษพืช ปุ๋ยหมัก ปุ๋ยคอก และอุตสาหกรรมจะช่วยในการปรับปรุงดินให้มีสภาพดีขึ้น
ในการทำนาข้าวเมื่อผลิตข้าวได้แล้วก็จะเหลือฟางข้าวในปริมาณครึ่งหนึ่งของจำนวนที่ผลิตข้าว ซึ่งฟางข้าวมีความสำคัญที่
ทำให้แปลงนามีอินทรีย์วัตถุคงอยู่ แต่ส่วนมากเกษตรกรจะนำฟางข้าวออกไปจากแปลงนาซึ่งทำให้แปลงนาสูญเสียอินทรีย์
วัตถุ ดังนั้นจึงเกิดแนวคิดนำฟางข้าวมาทำปุ๋ยหมักและนำไปใส่กลับลงดินโดยใช้ร่วมกับปุ๋ยเคมีและมีกระถินยักษ์ที่เป็นพืช
ตระกูลถั่วที่โตเร็ว มีใบดก ระบบรากทนแล้งและที่สำคัญมีจุลินทรีย์ตรึงไนโตรเจนจากอากาศจึงเป็นพืชที่เหมาะสมแก่การ
บำรุงดินโดยจะนำใบและกิ่งอ่อนใส่เป็นปุ๋ยพืชสดในนาข้าวหรือการปลูกกระถินยักษ์ในระบบพืชควบกับข้าวสาลีโดยตัด
เอาใบและกิ่งอ่อนกระถินยักษ์เป็นปุ๋ยพืชสดใช้ได้ตลอดไปโดยใช้ร่วมกับปุ๋ยเคมีจะเป็นหนทางในการปรับปรุงบำรุงดิน

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษารูปแบบความสำเร็จในการทำนาหว่านด้วยเทคโนโลยีทางการเกษตร เป็นการวิจัยเชิง
คุณภาพ (Qualitative Research) โดยจะศึกษาการทำนาหว่านของเกษตรกร เป็นวิธีการศึกษาที่อยู่ภายใต้กระบวนการทัศน์
สร้างสรรค์สังคม (Social Constructivism) และการวิจัยคือการพยายามค้นพบความรู้มนุษย์คือผู้สร้างความจริงนี้ (สฤงศ์ จัน
ทวานิช, 2553) โดยการดำเนินการวิจัยด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับรูปแบบความสำเร็จในการทำนาหว่านด้วยเทคโนโลยี
ทางการเกษตร โดยมีรายละเอียดการวิจัยดังนี้

ผู้ให้ข้อมูลหลักคือกลุ่มเกษตรกรห้วยท่าช้างและนายไพโรจน์พ่วงทองเกษตรกรปราดเปรื่อง

แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้การศึกษาเอกสารและการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยมีขั้นตอน
ดังนี้

- 1.) ขั้นตอนการศึกษาเอกสาร (documentary research) โดยเก็บข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) จากการศึกษา
หนังสือตำราเอกสารบทความวิจัยและบทสัมภาษณ์ที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการทำนาหว่านด้วยเทคโนโลยีทาง
การเกษตร
- 2.) ขั้นตอนการสัมภาษณ์เชิงลึก (in-depth interview) โดยเก็บข้อมูลปฐมภูมิ (primary data) จากการศึกษาสัมภาษณ์นาย
ไพโรจน์พ่วงทองเกษตรกรปราดเปรื่องโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์จากแบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง โดยมีคำถามแบบ

ปลายเปิดมีการดำเนินการและวางแผนเก็บข้อมูลและลงพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูลด้วยตนเองทำให้ผู้วิจัยสามารถดำเนินการเก็บข้อมูลในสิ่งที่ต้องการศึกษา ได้อย่างถูกต้องและครบถ้วนเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

เครื่องมือการวิจัย

- 1.) สิ่งที่สำคัญอันดับแรกในการทำวิจัยคือผู้วิจัยเพราะการวิจัยเชิงคุณภาพเป็นการสอบถามและทำความเข้าใจกับผู้ใช้ข้อมูลหลักโดยตรงดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องเตรียมตัวก่อนการลงพื้นที่เก็บข้อมูลเนื่องจากการทำวิจัยเชิงคุณภาพผู้วิจัยจะต้องเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยตนเอง โดยเริ่มจากการแนะนำตนเองเพื่อสร้างความคุ้นเคยกับผู้ใช้ข้อมูลทักทายด้วย อธิบายที่เป็นมิตรน่าเชื่อถือบอกวัตถุประสงค์ในการสัมภาษณ์และขออนุญาตบันทึกข้อมูลเสียงและภาพจากการสัมภาษณ์ พร้อมทั้งในขณะสัมภาษณ์ผู้วิจัยต้องมีไหวพริบในการสังเกตพฤติกรรมต่างๆเช่นสีหน้าท่าทางน้ำเสียงและความรู้สึของผู้ให้สัมภาษณ์เพื่อนำมาประกอบการวิเคราะห์ข้อมูล
- 2.) คำถามในการสัมภาษณ์เป็นคำถามแบบไม่มีโครงสร้างลักษณะคำถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์อันประกอบด้วยชื่อนามสกุล (ถ้าผู้ถูกสัมภาษณ์ไม่ขัดข้อง) พร้อมทั้งตั้งคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับแนวคิดการทำนาหว่านของเกษตรกร
- 3.) เครื่องบันทึกเสียงเพื่อให้ระหว่างการสัมภาษณ์มีประสิทธิภาพมากขึ้นเนื่องจากผู้วิจัยไม่สามารถจดจำหรือจดบันทึกได้ทั้งหมดเพื่อให้สามารถเก็บข้อมูลได้ครบถ้วนที่สุด
- 4.) กล้องถ่ายภาพดิจิทัลเพื่อสามารถเก็บข้อมูลในลักษณะภาพขั้นตอนและกระบวนการที่ดำเนินการในการสัมภาษณ์นายไฟโรงไฟฟ้าของเกษตรกรปราดเปรื่อง
- 5.) เครื่องมือที่ช่วยจดบันทึกคือสมุดและปากกาสำหรับจดบันทึกข้อมูลที่ได้รับการสัมภาษณ์ซึ่งเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการบันทึกคำพูดของผู้ให้สัมภาษณ์
- 6.) การตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูลการตรวจสอบข้อมูลการวิจัยเพื่อสร้างความน่าเชื่อถือของผลการวิจัยโดยใช้วิธีการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า (Triangulation) เป็นวิธีการที่สะท้อนให้เห็นว่าข้อมูลหลักฐานและผลการวิจัยที่วิเคราะห์จากข้อมูลหลักฐานที่เก็บรวบรวมได้มีความถูกต้องน่าเชื่อถือตรงกับความเป็นจริงมีการเปรียบเทียบจากมุมมองหลายๆด้านเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลผลการวิเคราะห์ตลอดจนผลของการวิจัยโดยการตรวจสอบความถูกต้องการเปรียบเทียบจากแหล่งข้อมูลหลายแหล่งทำให้ผู้วิจัยมั่นใจได้ว่าข้อมูลที่ได้นั้นมีความน่าเชื่อถือ ข้อมูลด้านบุคคลตรวจสอบว่าถ้าหากบุคคลที่ให้ข้อมูลเปลี่ยนไปข้อมูลจะเปลี่ยนไปตามหรือไม่เปรียบเทียบจากการใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลหลายวิธีทั้งวิธีการเก็บข้อมูลจากเอกสารการสัมภาษณ์การสังเกตแบบไม่มีส่วนรวมโดยพิจารณาจาก พฤติกรรมสภาพแวดล้อมต่างๆที่เกี่ยวกับผู้ใช้ข้อมูลเพื่อมาประกอบการถอดข้อมูลทั้งจากการบันทึกเสียงหรือรูปภาพและการเปรียบเทียบจากการใช้ทฤษฎีแนวความคิดหลายทฤษฎีเพื่อเป็นแนวคิดพื้นฐานของการทำความเข้าใจกับปัญหาการวางแผนเก็บข้อมูลตลอดจนการวิเคราะห์และอภิปรายผลเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สำคัญและเพียงพอในการนำไปวิเคราะห์ทำให้ข้อมูลมีความถูกต้องและน่าเชื่อถือ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล โดยสัมภาษณ์เชิงลึกวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ด้วยตนเองและจะใช้วิธีการบันทึกภาพและเสียงระหว่างสัมภาษณ์เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนสมบูรณ์และผู้วิจัยจะได้นำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการทำนาหว่านด้วยเทคโนโลยีทางการเกษตรในลักษณะการพรรณนาเชิงวิเคราะห์และจะเลือกนำเสนอข้อมูลเฉพาะเรื่องความสำเร็จในการทำนาหว่านด้วยเทคโนโลยีทางการเกษตร

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ที่นำมาใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้คือการนำเรื่องเล่ามาวิเคราะห์ (Analysis of Narrative) เรียกการวิเคราะห์แบบนี้ว่าการวิเคราะห์เพื่อสร้างต้นแบบ (Paradigmatic Analysis) เป็นการสร้างข้อเสนอเชิงทฤษฎีจากข้อมูลโดยอาศัยความไวเชิงทฤษฎีการตีความและการให้ความหมายกับข้อมูล (สุภาภรณ์ จันทวานิช, 2553) โดยการตรวจสอบข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกตและการลงพื้นที่ที่สัมภาษณ์การถอดคำสัมภาษณ์เรื่องเล่าจากผู้ให้ข้อมูลซึ่งการเขียนแบบเล่าเรื่องทำให้ทราบถึงข้อเท็จจริงของประเด็นที่ต้องการศึกษาได้มากขึ้น โดยมีขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

- 1.) การเตรียมข้อมูลจากการถอดคำสัมภาษณ์เรื่องเล่าผู้วิจัยต้องมีการถอดคำสัมภาษณ์ด้วยตนเองโดยการถอดข้อมูลจากการบันทึกการสัมภาษณ์ต้องถอดออกมาทุกคำพูดเพื่อความสมบูรณ์ของเนื้อหาข้อมูลให้มากที่สุดรวมถึงข้อมูลต้องถอดข้อมูลที่ได้จากการบันทึกข้อมูลที่ไมใช่คำพูดเช่นกริยาท่าทางน้ำเสียงขณะสัมภาษณ์ที่ได้บันทึกลงเครื่องมืออื่นๆ เช่น สมุดจดบันทึก ซึ่งทำให้การวิเคราะห์ข้อมูลสมบูรณ์มากขึ้น
- 2.) การวางแผนการวิเคราะห์ข้อมูลการอ่านข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการสัมภาษณ์เพื่อสร้างความคุ้นเคยเพื่อให้เห็นภาพรวมของข้อมูลทั้งหมดเมื่ออ่านข้อมูลครบถ้วนผู้ทำวิจัยก็เริ่มเห็นแนวทางในการวิเคราะห์และสามารถกำหนดประเด็นหลักของข้อมูลได้เป็นอย่างดี
- 3.) การแปลความหมายและการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดที่ให้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเชิงคุณภาพเป็นการบอกถึงความสัมพันธ์ของประเด็นทั้งหมดที่นักวิจัยพบในข้อมูลแล้วนำมาสรุปผลการวิจัยโดยการบรรยายเป็นแบบเล่าเรื่องให้ทราบ โดยเรียงตามประเด็นที่ศึกษา

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องเรื่องเล่าความสำเร็จในการทำนาหว่านด้วยเทคโนโลยีทางการเกษตรของกลุ่มเกษตรกรห้วยท่าช้าง จังหวัดเพชรบุรีครั้งนี้เป็นแนวทางการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการสัมภาษณ์นายไพโรจน์ พ่วงทอง ประธานกลุ่มเกษตรกรห้วยท่าช้าง จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์ความสำเร็จในการทำนาหว่านด้วยเทคโนโลยีทางการเกษตร ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการนำเรื่องเล่ามาวิเคราะห์ (Analysis of Narrative) โดยมีผลการศึกษาดังนี้

1.) ความเป็นมา

นายไพโรจน์ พ่วงทอง ประธานกลุ่มเกษตรกรห้วยท่าช้าง ผู้ริเริ่มการนำเทคโนโลยีการเกษตรมาใช้ในการทำนาบอว่าจุดเริ่มต้นของการทำนาแบบใช้เทคโนโลยีการเกษตรเริ่มต้นขึ้นเพราะมีระบบชลประทานมาถึงจึงทำให้ชาวบ้านในตำบลบางเค็ม อำเภอเขาชัย จังหวัดเพชรบุรี นำเทคโนโลยีการเกษตรมาใช้ในการทำการเกษตร แต่เทคโนโลยีการเกษตรในที่นี้หมายถึงการใช้สารเคมีปุ๋ยเคมีในการทำการเกษตรเพื่อให้ได้ผล

ผลิตที่ดีขึ้นแต่เวลาต่อมาการใช้สารเคมีเป็นเวลานานและใช้ผิดวิธีการจึงทำให้ดินเสื่อมสภาพและสุขภาพร่างกายของชาวนาแย่งทางกระทรวงเกษตรมีการจัดอบรม “โครงการลดละเลิกการใช้สารเคมีและการเผาตอซัง” เพื่อให้เกษตรกรลดการใช้สารเคมีในการทำนาและลดต้นทุนในการทำ นานายไฟโรจน์กล่าวว่า ช่วงแรกการทำนาโดยไม่ใช้สารเคมีนั้นค่อนข้างจะลำบากมากและเกิดปัญหาเพราะขาดการศึกษาข้อมูลความรู้ในการทำเกษตรแบบไม่ใช้สารเคมีจนทำให้เกิดผลผลิตตกต่ำและเกิดปัญหาตามมาหลายอย่าง นายไฟโรจน์จึงเข้าไปปรึกษาสำนักงานเกษตรอำเภอเขาชัยและกรมพัฒนาที่ดินจังหวัดเพชรบุรีทางสำนักงานและกรมพัฒนาที่ดินก็ได้ให้คำแนะนำในเรื่องการใช้ปุ๋ยการชดเชยปุ๋ยในที่นา นายไฟโรจน์จึงนำมาปฏิบัติและประยุกต์ใช้กับการทำนาของตนแต่ช่วงแรกหลังจากการไปปรึกษาสำนักงานอำเภอและกรมพัฒนาที่ดินจังหวัดมาผลผลิตยังไม่ดีขึ้นต้องใช้ระยะเวลา 3-4 ปีกว่าผลผลิตจะกลับมาสู่สภาพปกติจึงนำผลผลิตไปขายตามโรงสีต่างๆ แต่ทางโรงสีกลับนำข้าวของเราที่ปลูกแบบอินทรีย์ไปรวมกับข้าวที่ปลูกด้วยสารเคมีจึงทำให้นายไฟโรจน์จุดประกายทำการแปรรูปขายเองเป็นข้าวแปรรูปแบบอินทรีย์แต่ยังไม่สามารถขายได้ นายไฟโรจน์จึงหันมาปลูกพวกข้าวสีเช่น ข้าวกล้อง ข้าวหอมนิล เป็นต้นแต่ก็ยังไม่สามารถขายได้อีก ต่อมาช่วงที่ทางธกส. มีการจัดอบรมเกษตรกรที่มหาวิทยาลัยเกษตรกำแพงแสนทำให้นายไฟโรจน์เกิดความคิดขึ้นมาโดยการนำข้าวไรเบอร์รี่จากมหาวิทยาลัยเกษตรกำแพงแสนมาเพาะพันธุ์ที่บ้านแต่ยังไม่เป็นที่รู้จักเหมือนเดิมจนนายไฟโรจน์รู้สึกท้อเพราะข้าว 1 ต้น ใช้ระยะเวลาในขายเป็นปี ช่วงแรกของการขายมีการลดบ้างแลกบ้างแจกบ้างแถมบ้าง ต่อมา นายไฟโรจน์ได้มีการไปอบรมตามสถานที่ต่างๆ ก็ได้นำข้าวอินทรีย์ที่ตนปลูกไปด้วยโดยการขายเจ้าหน้าที่และได้บรรยายสรรพคุณของข้าวไรเบอร์รี่แบบอินทรีย์เพื่อที่จะให้ข้าวที่นั้นหมดไปจากการขายเพื่อให้หมดไปกับทำให้เจ้าหน้าที่มีการบอกต่อทำให้ข้าวไรเบอร์รี่แบบอินทรีย์เป็นที่รู้จักจึงทำให้นายไฟโรจน์หันมาปลูกข้าวไรเบอร์รี่แบบอินทรีย์อีกครั้งการทำนาข้าวไรเบอร์รี่แบบอินทรีย์ของนายไฟโรจน์เป็นที่รู้จักจนได้รับรางวัลต่างๆ จึงหันมาชวนชาวบ้านในหมู่บ้านมารวมกลุ่มปลูกข้าวไรเบอร์รี่แบบอินทรีย์ด้วยจึงเกิดเป็นกลุ่มเกษตรกรห้วยท่าช้างที่ปลูกข้าวแบบอินทรีย์ตอนนี้มีสมาชิกในกลุ่มประมาณ 7-8 คน

2.) กระบวนการ

ขั้นตอนเริ่มแรก (Input) *เตรียมดิน* โดยหว่านปุ๋ยพืชสดจะหว่านก่อนเกี่ยว โดยหว่านรอบแปลงนา หลังจากนั้นเมื่อรถเกี่ยวข้าวได้ประมาณ 2 รอบ ให้เดินหว่านให้ทั่วแปลงอีกรอบ และกระจายฟางข้าวให้คลุมทั่วพื้นที่ภายใน 3 วัน เมื่อเวลาผ่านไปประมาณ 45 วัน เมล็ดปุ๋ยพืชสดจะงอกและทำการไถกลบปุ๋ยพืชสด ต่อมาช่วงปล่อยน้ำเข้านา หลังจากมีการไถกลบปุ๋ยพืชสดแล้ว ก็จะมีการปล่อยน้ำเข้านาพร้อมจุลินทรีย์ย่อยสลายที่ได้ทำขึ้นเอง ในอัตราส่วน 5 ลิตร/ไร่ ทั้งไว้ 24 ชั่วโมง แล้วไถหมักทิ้งไว้ 7 วัน หลังจากนั้นใช้จุลินทรีย์ในอัตราส่วนเท่าเดิมแล้วไถหมักอีกครั้ง ต่อมาช่วงสุดท้ายของขั้นตอนเริ่มต้น คือ *การเตรียมเมล็ดพันธุ์* เลือกเมล็ดพันธุ์ที่แข็งแรงและสมบูรณ์ไม่มีสารเคมีปะปนมากเกินไป ถ้าทำนาปีจะใช้เมล็ดพันธุ์ที่มีอายุการเจริญเติบโต 4 เดือน ถ้าทำนาปรังจะเลือกใช้เมล็ดพันธุ์ที่มีอายุการเจริญเติบโต 5 เดือน หลังจากเลือกเมล็ดพันธุ์ได้แล้วใช้เมล็ดพันธุ์อัตรา 12 กิโลกรัม/ไร่ นำเมล็ดพันธุ์ไปทำการแช่โดยใช้เชื้อไตรโคเดอร์มา หลังจากนั้นบ่มไว้ 2 วัน ใน 2 วันนี้ให้ใช้ฮอร์โมนรากหามุในอัตราส่วน 10 ซีซี/น้ำ 20 ลิตร นำไปรดเมล็ดพันธุ์ข้าวที่บ่มไว้เพื่อให้ข้าวงอกมีความแข็งแรงมากขึ้น แล้วจึงนำเมล็ดพันธุ์ที่ได้ไปหว่านในแปลงนาข้าว

ขั้นตอนที่สอง (Process) เมื่อเราทำการเตรียมดินและเมล็ดพันธุ์เรียบร้อยแล้ว เราก็นำเมล็ดพันธุ์ดีไปทำการหว่าน ทำนาหว่าน มี 2 ประเภท คือ การหว่านแห้งและการหว่านน้ำตาม เป็นต้น แต่เกษตรกรส่วนมากจะเลือกใช้วิธีการทำนาหว่านน้ำตามมากกว่า เพราะในปัจจุบันมีระบบชลประทานเข้ามาแล้ว เกษตรกรสามารถทำได้สะดวกกว่าเพราะระบบชลประทานจะมีช่วงระยะเวลาที่จะปล่อยน้ำให้ชาวนาได้ทำนา ซึ่งการทำนาหว่านน้ำตามนี้ใช้ระยะเวลาเท่ากับการทำนาประเภทอื่นๆ เพราะช่วงเวลาก่อนหน้านั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับวิธีการทำนาแต่ขึ้นอยู่กับเมล็ดพันธุ์ที่เกษตรกรเลือกใช้ต่างหาก

ขั้นตอนที่สาม (Output) เมื่อได้ผลผลิตแล้ว นำผลผลิตที่ได้ไปแปรรูปและนำไปขายเอง เริ่มแรกที่ขายก็นำไปส่งตามโรงพยาบาลและมีการบอกต่อในกลุ่มคนที่รักสุขภาพ นายไพโรจน์กล่าวว่า “การตลาดเริ่มแรกของเรามีการแจกและแถมกันก่อน เพื่อคนได้ลองสินค้าของเราและให้คนได้รู้จักสินค้าของเรามากขึ้นจนทำให้เกิดการบอกต่อในคนกลุ่มนั้นที่เราได้ให้เขาลองสินค้าของเรา” ต่อมาการปลูกข้าวแบบอินทรีย์ของนายไพโรจน์ที่ได้รับรางวัลต่างๆจนเป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายผ่านตามสื่อออนไลน์ต่างๆ ทำให้ บริษัท พลัส ออร์แกนิก และ บริษัท โอ พลัส มาติดต่อขอรับข้าวไปขายเองและนำไปส่งต่อตามห้างสรรพสินค้าต่างๆ นอกจากนี้ข้าวแบบอินทรีย์ยังมีการส่งตามร้านค้าของสหกรณ์อีกด้วย

3.) เทคโนโลยี

เทคโนโลยีที่นำมาใช้ทางการเกษตร “เครื่องกระจายฟาง” ซึ่งทำให้ฟางกระจายและย่อยสลายได้ง่าย และทำให้ง่ายต่อการทำแปลงนาเพราะพื้นนาจะมีความเสมอกัน โดยมีการเลี้ยงจุลินทรีย์เพื่อใช้ในการย่อยสลายแทนการเผาฟาง เทคโนโลยีที่นายไพโรจน์ได้คิดค้นเรียกว่า “อุปกรณ์การซอมกล้าข้าว” คือ การนำคราดไปเสียบกับไม้ที่ขนาดยาวตรงพอที่ยื่นลงกลางนาได้ ให้เราสามารถนำไปคราดข้าวที่ล้มเสียในนาไปไว้ตรงพื้นที่นาที่ว่างได้ วันต่อไปดูต้นกล้าก็จะกลับมาตั้งตรงและแข็งแรงเหมือนเดิม สามารถเจริญเติบโตได้ทันต้นกล้าต้นอื่นๆ อีกหนึ่งเทคโนโลยีทางการเกษตรที่นายไพโรจน์ได้คิดค้นขึ้นมาเพื่อลดการใช้แรงงานคนและลดการเผาตอซังฟางข้าว นั่นก็คือ เครื่องกระจายฟางข้าว ที่ใช้กระจายฟางข้าวเพื่อให้ฟางข้าวที่ย่อยสลายกลายเป็นปุ๋ยอินทรีย์ เครื่องกระจายฟางข้าว คือ การนำที่นั่งแบบสกีที่เห็นในปัจจุบันมาติดกับรถไถนาที่ชาวนาใช้ไถนา และบนที่นั่งสกีนั้นจะมีโรตารีแบบรถเกี่ยวข้าววางไว้ด้านหลัง เพื่อกระจายฟางข้าวให้ฟางข้าวเสมอกันกันและย่อยสลายได้ง่ายขึ้น ฟางข้าวจะย่อยสลายได้เร็วขึ้นคือมีจุลินทรีย์ที่เทคโนโลยีการทางเกษตรที่นายไพโรจน์ได้หมักและผสมขึ้นมาเองจากวัสดุอินทรีย์ที่มีอยู่

4.) ความสำเร็จ

การทำนาด้วยเทคโนโลยีทางการเกษตรนั้น ช่วงแรกๆนั้นถือมีการขาดทุนมากพอสมควร แต่พอดินเริ่มปรับสภาพได้และกลับมาสู่สภาพที่ปกติแล้ว ผลผลิตก็ดีขึ้นตามๆมา การทำนาโดยใช้เทคโนโลยีทางการเกษตรเข้ามาช่วยนั้นทำให้ข้าวมีประสิทธิภาพมากขึ้นไม่ล้มตายและเสียหายไป ทำให้เกิดการลดต้นทุนในการทำนาได้หลายอย่าง โดยที่เราไม่ต้องไปจ้างแรงงานคนและไม่ต้องใช้ปุ๋ยเคมีมาใช้ในการดูแลรักษาต้นข้าวโดยเฉลี่ยต้นทุนในการทำนาโดยใช้เทคโนโลยีเฉลี่ยประมาณ 1987 บาทต่อไร่ และการใช้เทคโนโลยีทางการเกษตรยังเพิ่มผลผลิตและเพิ่มกำไรให้กับลุงไพโรจน์มากขึ้น

อภิปรายและสรุปผลการวิจัย

นายไพโรจน์เป็นเกษตรกรที่ปลูกข้าวแบบนาหว่านและเลือกใช้วิธีการแบบนาหว่านน้ำตาม โดยมีลักษณะการทำนาที่ลดต้นทุนการปลูกข้าวได้มากกว่าการทำนาแบบอื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับ การเปรียบเทียบต้นทุนและผลตอบแทนการปลูกข้าวหอมมะลิแบบนาหว่านกับแบบหว่านและปักดำของเกษตรกร โดย วาทีนี จันทร์ช่วง โชติ(2557) พบว่า ต้นทุนการปลูกข้าวแบบใช้เครื่องปักดำสูงกว่าการปลูกข้าวแบบนาหว่านน้ำตาม โดยการทำนาหว่านน้ำตามมีรายได้เฉลี่ยต่อไร่และผลกำไรสุทธิและผลตอบแทนสูงกว่า

การเริ่มทำนาหว่านด้วยเทคโนโลยีทางการเกษตร ของนายไพโรจน์ เกิดจากการที่มีชลประทานเข้ามาจนทำให้ชาวบ้านเกิดความคิดอยากเปลี่ยนแปลงการทำเกษตร จึงมีการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้โดยมีนายไพโรจน์เป็นผู้ริเริ่มแนวคิดนี้ โดยเริ่มจากการหยุดใช้สารเคมี แต่ในช่วงแรกๆเกิดปัญหาต้นข้าวล้มตายเพราะขาดความรู้ จึงใช้เวลาในการศึกษาข้อมูลจนคิดค้นการใช้ปุ๋ยทดแทนได้ โดยเป็นการลดต้นทุนและช่วยให้ต้นข้าวแข็งแรงและสุขภาพของนายไพโรจน์ดีขึ้นด้วยและยังทำให้ข้าวที่นายไพโรจน์ปลูกขายได้ราคาสูงกว่าข้าวทั่วไปที่ใช้สารเคมี

ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดการทำเกษตรโดยไม่ใช้สารเคมี โดย สุชาติ แสงดวงดี(2554) พบว่าการทำเกษตรทางเลือกโดย การลด ละ เลิกการใช้สารเคมีในการทำเกษตร เพื่อผลดีต่อคุณภาพชีวิตของเกษตรกรและผู้บริโภค และสภาพแวดล้อมและทรัพยากรที่อุดมสมบูรณ์ในระยะยาว หลังจากการหยุดใช้สารเคมีในการทำเกษตรก็เกิดแนวคิดที่จะลดแรงงานในการผลิตและเพื่อเป็นการต่อยอดผลผลิตจึงคิดค้น “เครื่องกระจายฟางข้าว” ในการทำนาและเป็นการนำเทคโนโลยีเข้ามาประยุกต์ใช้ประสบผลสำเร็จในการทำนา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย การสร้างและพัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ โดย สุวิทย์ ภูมิประเสริฐ โชติ(2556) พบว่า การที่เกษตรกรมีการปรับตัวและนำเทคโนโลยีการเกษตรมาประยุกต์ใช้ทำให้เหล่าเกษตรกรประสบความสำเร็จ

จากการศึกษาวิจัย ทำให้ทราบว่าความสำเร็จของการทำนาหว่านโดยใช้เทคโนโลยี ทำให้ชีวิตของนายไพโรจน์ดีขึ้น และราคาขายของข้าวปลอดสารเคมีก็มีราคาสูงกว่าข้าวที่ใช้สารเคมี จนทำให้เป็นเกษตรกรที่มีความยั่งยืนมากขึ้น

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยและข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความสำเร็จในการทำนาหว่านด้วยเทคโนโลยีทางการเกษตรของกลุ่มเกษตรกรห้วยท่าช้าง จังหวัดเพชรบุรี ทำให้ทราบว่าควรมีผู้ให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้เคมีในการทำเกษตรที่ถูกวิธีให้กับเกษตรกร ควรมีการขยายตลาดออกจากเดิมไปอีกเพื่อเพิ่มมูลค่าให้ผลิตภัณฑ์ ควรมีการทำโฆษณาประชาสัมพันธ์ให้กับผลิตภัณฑ์เพื่อให้ผลิตภัณฑ์เป็นที่รู้จักมากขึ้น

- 1.) การมีผู้ให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้เคมีในการทำเกษตรที่ถูกวิธีกับเกษตรกร คือ เกษตรกรสามารถเคมีในการทำเกษตรที่ถูกต้องและมีผลผลิตที่ดีขึ้น ไม่สิ้นเปลืองต้นทุนการในการทำผลิตและเกษตรกรสามารถนำประยุกต์ใช้กับเกษตรกรที่ตนกำลัง ใช้อยู่ด้วย และผู้มีความรู้ควรให้คำแนะนำเกษตรกรเกี่ยวกับการทำการเกษตรแบบใหม่เสมอ
- 2.) การขยายตลาดออกจากเดิมไปอีกเพื่อเพิ่มมูลค่าให้ผลิตภัณฑ์ ควรมีการขยายตลาดให้กว้างกว่าเดิม มีสถานที่จัดจำหน่ายมากขึ้นเพื่อให้ผลิตภัณฑ์เข้าถึงคนได้ทุกกลุ่ม โดยที่ผู้บริโภคสามารถหาซื้อสินค้าได้ง่ายและสะดวกกว่า อาจแปรรูปผลิตภัณฑ์และมีการทำแพ็คเกจใหม่ๆ ให้ดูมีราคามากขึ้น

- 3.) การทำโฆษณาประชาสัมพันธ์ให้กับผลิตภัณฑ์เพื่อให้ผลิตภัณฑ์เป็นที่รู้จักมากขึ้น โดยการมีผู้ที่
ความรู้ในการทำโฆษณาประชาสัมพันธ์ เข้ามาช่วยเหลือทำโฆษณาประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์
และสรรพคุณของผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น และมีปล่อยโฆษณาไปตามสื่อต่างๆและบอกถึง
ช่องการจัดจำหน่ายให้ผู้บริโภคทราบ เพื่อที่ผู้บริโภคสามารถไปหาซื้อได้เมื่อพวกเขาสนใจใน
ผลิตภัณฑ์ของเรา
2. ข้อเสนอแนะเพื่อทำวิจัยครั้งต่อไป
- ควรมีการเก็บข้อมูลและทำการวิจัยอย่างต่อเนื่อง เพราะอาจมีตัวแปรอื่นๆเข้ามาทำให้ผลการวิจัย
เปลี่ยนแปลงกันออกไป เช่น การใช้เทคโนโลยีที่แปลกใหม่จากเดิม ความต้องการของผู้บริโภคที่มีมากขึ้น
เป็นต้น ดังนั้นควรมีการเก็บข้อมูลและการทำวิจัยอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ควรมีการศึกษาตลาดของผู้ผลิต
รายอื่นด้วย เพื่อให้ผู้ผลิตสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ตรงตามความต้องการของผู้บริโภคได้

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. (2016). เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตร, เข้าถึงเมื่อ 21 มีนาคม 2560, เข้าถึงได้จาก
https://www.moac.go.th/ewt_news.php?nid=438
- คู่มือเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน(AEC) สำหรับผู้ประกอบการ. หน้า 7-8. (2557). เว็บไซต์
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม, เข้าถึงเมื่อ 21 มีนาคม 2560, เข้าถึงได้จาก
<http://www.dip.go.th/Default.aspx?tabid=160>
- นภากรณ์ หะวานนท์. (2554). การสร้างความฉลาดรู้เรื่องเพศในวัฒนธรรมบริโภค (Constructing sexual literacy in
consumer culture), เข้าถึงเมื่อ 15 มีนาคม 2560, เข้าถึงได้จาก <http://opaclib.rsu.ac.th/>
- ประพาส วีระแพทย์. “ข้าว”. สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน โดยพระราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
เล่ม 3
- ปานรพี รพีพันธ์. (2016). Thailand 4.0 ประเทศไทย 4.0 คืออะไร, เข้าถึงเมื่อ 15 มีนาคม 2560, เข้าถึงได้จาก
<https://www.it24hrs.com/2017/thailand-4-0/>
- รมิตา เล็กปรีดีเปรม. (2557). ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการดำเนินชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง เรื่องการทำนา, เข้าถึงเมื่อ 15
มีนาคม 2560, เข้าถึงได้จาก <http://frammerww.blogspot.com/>
- ศานิต แก้วเอียนและคณะ. (2560). วิจัยการยกระดับมูลค่าเพิ่มข้าวหอมมะลินทรีย์ที่ผลิตโดยเกษตรกรรายย่อย.
กรุงเทพฯ.สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย
- สถาบันไทยศึกษาแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2559). ภูมิปัญญาท้องถิ่น, เข้าถึงเมื่อ 15 มีนาคม 2560, เข้าถึงได้จาก
<http://www.thaistudies.chula.ac.th/category/activity/>
- สุชาติ แสงดวงดี. (2554). ปัจจัยการสื่อสารที่ส่งผลกระทบต่อการยอมรับและความต้องการการสนับสนุนการทำการเกษตรโดย
ไม่ใช้สารเคมีของเกษตรกร: กรณีศึกษาเกษตรกรตำบลลาพญา อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม. นครปฐม.
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
- สุพัตรา โอทาศรี. (2554). วิทยานิพนธ์การดำรงอยู่ของอาชีพชาวนาไทย: กรณีศึกษาชาวนาจังหวัดลพบุรี. กรุงเทพฯ.

การประชุมวิชาการระดับชาติ ด้านการบริหารกิจการสาธารณะ ครั้งที่ 4 (The 4th National Conference on Public Affairs Management)
"การบริหารกิจการสาธารณะภายใต้ประเทศไทย 4.0" (Public Affairs Management Under Thailand 4.0)

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

สุวิทย์ ภูมิประเสริฐ โชค. (2556). เกษตรกรรุ่นใหม่กับการเกษตรในยุคหน้า. เข้าถึงเมื่อ 30 เมษายน 2560, เข้าถึงได้จาก www.trf.or.th/index.php

สุวิทย์ เมษินทรีย์.(2559). ไรรัหัส "ประเทศไทย 4.0" สร้างเศรษฐกิจใหม่ ก้าวข้ามกับดักรายได้ปานกลาง. เข้าถึงเมื่อ 15 มีนาคม 2560, เข้าถึงได้จาก <http://www.thairath.co.th/content/613903>

สุภางค์ จันทวานิช. (2553). การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ, กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย